

Латините в Константиновград загубиха ума и дума. Поразени, зашеметени от неочакваното издигане на Асена, те бързаха да му докажат своето покорство. Жан дьо Бриен остана на запад, за да преговаря ~~жж~~ с Венеция за пари, хора и кораби.

Изплашени от измяната ^в на Перуджие, бароните на младия Бодуен се престараваха да изказват верността и угодничеството си на славния победител, който бе прострял властта си по бреговете на трите морета. Препълнени със смирение ^{дружина} ~~дузина~~ рицари посленици на ^а ~~литинския~~ ^а ~~литинския~~ двор, пристигнаха в стана на българския ^{мъже} ~~двор~~, носейки даровете и подчинението на ~~фр~~ъзите.

След побягването си от Клокотница, княз Мануил се бе завърнал при жена си в Тесалоника и бе побързал да се обяви за заместник на пленения си брат, като се увенчал с императорска корона.

Ала разгневеното насаление предпочете да отвори широко портите пред бащата на Мануиловата жена, като на свой повелител, отколкото да търпи хомота на един нов ^и ~~Комнен~~.

Асен се отнесе бащински милостиво към слабия и некъдърен княз. Направи се, че не подозира ^{съществуването на} ~~императорското~~ му звание и го възвеси ^и ~~ка~~-то деспот на Тесалоника, която да управлява, заедно с цяла Тесалия, от негово име, като негов васал.

Мануил призна в сърцето си, че е по-добре да бъде деспот и зет на един могъщ император, отколкото пленник в Търновград.

Когато Иоан Асен разпъна шатри пред ^е ~~Сяр~~, в стана му дойдоха пратеници и от Светата Атонска гора. Игуменът на Ватопедския манастир "Света Богородица", му донесе молбата на ^{протаста} ~~портата~~: да благоизволи и потвърди с златопечатно ^{старите} ~~слова~~ ^{страните} ~~справдини~~ и свободи, които те са имали винаги, при всички господари на ^{страните} ~~земята~~, като им остави да владеят и занапрад големите имоти на ^е ~~Сярската~~ и Струмската области.

Иоан Асен целуна ръка на игумена Доситей, покани го заедно с монасите на пирушка в шатрата си, отдаде им големи почести, благодари им